

Begrænsning, at det staaar hver af de kontraherende Stater frit for at nægte sit Samtykke til, at den anden Stat optager til Afgørelse ved international Voldgift en Tvistighed mellem en af dens Undersaatter og den første Stat, forudsat at dennes Domstole efter dens Lovgivning ere kompetente til at paadømme saadan Tvistighed. Dette Forbehold, der senere optoges bl. a. i den dansk-russiske Voldgiftskonvention, er her for første Gang formuleret, hvorfor nærværende Konvention ogsaa i denne Henseende indtager en særegen Plads blandt Voldgiftstraktaterne.

Idet Konventionen var den første der,

efter Haager-Voldgiftsdomstolens Oprettelse, anvendte Grundsætningen om ubetinget obligatorisk Voldgift mellem Staterne, forventes det at kunne ventes, at andre Stater vilde ønske at slutte sig til Konventionen. Det er derfor i dennes Artikel 4 gjort disse let at tiltræde den, samtidig med at Tiltrædelsen dog ikke kan ske uden de kontraherende Staters Samtykke.

Medens formentlig alle øvrige Voldgiftstraktater ere indgaaede paa et vist Antal Aar (5 eller 10), er nærværende Konvention (Artikel 5) afsluttet paa ubestemt Tid, men den kan opsiges med 1 Aars Varsel.